HON TÄNKTE HÖGT.

Man bland mänskor stundom finner
Ett och annat original,
Jag bland andra mig påminner
Särskildt gumman Hagendal,
Ordet fritt hon andra skänkte,
Själf ej talträngd minsta grand,
Men det hände när hon tänkte,
Att hon "tänkte högt" ibland.

Vid ett bröllop det sig hände,
Per i Hulta höll ett tal,
Litet hvar beklämd sig kände,
Ty det stötte på skandal.
Talet blef med tystnad taget,
På ett undantagsfall när;
Gumman tänkte högt i laget:
"Gå i kloster, fader Per!"

På ett kafferep bland tanter
Mumtert glam och prat det var,
Och på alla håll och kanter,
Hördes frågor, tal och svar.
Vid ett ögonblick då tungan
Hos en och hvar en paus gaf,
Tänkte gumman högt i klungan:
"Nu gick skvallertråden af."

Prästen uti kyrkan lärde:
"Bryt de hungriga ditt bröd,
Och hvad bälst du har af värde
Offra för de armas nöd."
Mången i sitt hjärta rördes
Alla tysta sutto de.
Gumman tänkte så det hördes:
"Gör det själf så får du se."

Prädikant till trakten lände,
Enkel, anspråkslös och from;
Mest han sin prädikan vände
Emot flärd och rikedom.
"Du som bär den sämsta rocken",
Sad' han, "tacksam vara bör."
Gumman tänkte högt i flocken:
"Ingenting att tacka för".

Ett par fina fruar gjorde,
Gumman sin visit en gång,
Kaffe bjöds, som det sig borde,
Och det blef en pratstund lång.
Pratet fortgick oafbrutet,
Gumman tog och hörde på —
Högt hon tänkte dock mot slutet:
"Om de bara ville gå".

För att säga i en summa
Allt om gumman Hagendal,
Gumman var en präktig gumma
Fast hon var ett original.
Till förståndet tvifvel sätta
Fanns anledning ej ett grand —
Gummans enda fel var detta,
Att hon tänkte högt ibland.

Gösta.

LANDTBRUK.

Potatis Canker.

Detta är en af de värsta åkommor, som potatis kan lida af, och att döma af de ansträngningar, Department of Agriculture i Ottawa gör för att hämma dess spridande, är denna uppgift intet skämskott. För att sätta farmare och potatisodlare i stånd att förvissa sig om sin sättpotatis, har departementet lätit trycka en kulört väggkarta, som visar præcis hur canker ser ut samt hur den angriper potatisen. Det är omöjligt för oss att reproducera denna karta så att den kunde blifva till nytta för våra läsare, men vi kunna omtala att sjukdomen eller växten angriper ståndets rötter såväl som hvarje potatis. Departementet uppmanar farmare, som misstänka att deras potatis angripits af denna sjukdom, sända prof till Dominion Botanist, Experimental Farm, Ottawa, Ont., som gratis undersöker detsamma.

Hvar och en som önskar ett exemplar af denna karta, för att bättre lära känna denna sjukdom, kan få ett exemplar genom att hänvända sig till Publication Branch of the Department of Agriculture, Ottawa.

Då det är fara för en sjukdom, som sprider sig så hastigt och är så svår att utrota som potatis canker, är det tydligt att ingen potatisodlare kan vara för försiktig eller för noga efterse att hans sättpotatis är ren och frisk. Departementet i Ottawa har till det yttersta ansträngt sig att skydda allmänheten mot spridningen af denna sjukdom, och nu återstår det för farmarne och potatisodlarne att göra sitt för att bekämpa det onda.

Öfvergång mellan järnvägar vid kreaturstransport.

A. B. Potter, Longbank, Sask., är en framstående farmare och ägnar sig dessutom med stor ifver åt kreatursafvel. Han uppfoder naturligtvis äfven rasdjur och utställer sådana vid våra stora utställningar, däribland Winnipeg-utställningen i år. Nedanstående är ett utdrag ur ett bref, som han sändt till en engelsk tidning rörande den behandling han fick röna från järnvägsbolagens sida vid utställningen i Winnipeg, och det torde vara af intresse för vårt folk, emedan det visar, hvilka svårigheter våra farmare hafva att bekämpa, och som endast kunna öfvervinnas genom sammanhållning och gemensamt uppträde mot dem som taga tillfället i akt att förtryeka den samhällsklass, som mera än någon annan, gifver järnvägsbolagen deras stora inkomster.

"Jag vill härmed lämna några upplysningar om de svårigheter kreatursuppfödare hafva att utstå, då de skola transportera kreatur och måste öfvergå från det ena järnvägsbolaget till det andra — särskildt under utställningstiden. I år reste jag med Canadian Northern Railway till Winnipeg-utställningen, tillbaka till Regina och slutligen hem till Longbank. Ibland gick det ganska raskt utefter vägen, men ibland gick det sakta. Efter en tolf timmars resa mellan Brandon och Winnipeg kom jag in till bangården i

Fort Rouge klockan 10 på förmiddagen. C. N. R. tog mina två vagnar till Paddington transfer cirka klockan 2 e. m. C. P. R. förde dem till en plats i närheten af lokomotivstallarna 6-tiden på kvällen och till utställningsplattformen klockan 9 på aftonen — 11 timmar efter det jag anlände till Fort Rouge eller inalles 23 timmar mellan Brandon och utställningsplatsen. Hela denna tid hade kreaturen varit utan vatten, och den man som åtföljde vagnen hade ej fått en bit mat på 14 timmar.

Hemresan efter utställningen var öfver blef lika långrandig, och dessutom vägrade C. P. R. att utfärda konossement för längre afstånd än från utställningsplatsen och till Paddington. Slutligen transporterades våra vagnar öfver till bangården i Fort Rouge, där vi blefvo tillsagda att gå till fraktkontoret i Water street för att få konossement. På detta kontor fanns ingen förrän efter klockan 9 f. m. Då vi ändtligen lyckats få vårt konossement utfärdadt, måste vi åka två mil på spårvagn och till sist leta reda på våra vagnar i Fort Rouge bangården bäst vi ville, och vi kommo ej i väg till Brandon förrän klockan 2 e. m. — 17 timmar efter det vi lastade vid utställningsplatsen. Jag har hört sägas att man kan stå mellan askan och elden, och detta måtte vara i Paddington mellan C. P. R. och C. N. R.

Efter en veckas uppehåll vid Brandon utställningen och många samtal med arbetarne i bangården, hvilka ej hade mycket tid att arbeta emedan de oftast voro sysselsatta med kortspel, hade vi en god resa till Regina, dit vi anlände klockan 4 på söndags morgon den 28 juli, och fingo våra vagnar placerade i Canadian Northern bangården halfannan mil norr om utställningsområdet. Här kommo vi i delo med tre järnvägsbolag. Canadian Northern levererade vagnarna till Canadian Pacific på middagen, C. P. R. öfverförde vagnarna till Grand Trunk Pacific klockan 5 på eftermiddagen och G. T. P. förde vagnarna in till utställningsplattformen klockan 6 — hvadan det alltså kräfde 14 timmar att gå ett afstånd af mindre än 2 mil. Låt mig emellertid säga att Grand Trunk Pacific behandlade oss honett, utom på söndagen, då vi blefvo försenade på grund af en bräckt skena. "Parker shows" voro i Lumsden klockan 5 på morgonen, en timme efter det jag var i bangården, och likväl hade deras vagnar framkommit till Regina och aflastats före middagen, under det att mina två och flera andra vagnar icke kunde komma att aflastas förrän efter klockan 6 på kvällen. Vid afresan från Regina satte Grand Trunk Pacifies lokomotiv oss på C. P. R:s spår vid midnatt. C. P. R. rörde inte våra vagnar förrän efter klockan 9 nästa morgon, då Canadian Northerns tåg till Kipling redan afgått för dagen, hvarför vi måste blifva kvarliggande i C. N. R:s bangård till klockan 9 f. m. dagen efter, och följaktligen tog det faktiskt 36 timmar från den tid vi lastade till vi kunde anträda resan till hemmet.

Detta är den slags behandling kreatursuppfödare få röna hvarenda dag i Winnipeg. Kan man då undra på att järnvägstjänstemän och andra, inberäknadt Live Stock Commission, måste hålla möten i Winnipeg för att söka utröna bästa sättet att uppmuntra kreatursafveln? Kreatursuppfödare vilja inte blifva matade med sked, i form af utdelning af rasrena afvelsdjur och dylikt; men de begära rättvis behandling och ett tillfälle att förtjäna sitt uppehälle, och de skola sannerligen inte behöfva trugas till att slå sig på kreatursafvel. Jag tager mig fribeten föreslå, att Live Stock föreningarna, afskepparnes föreningar och kreatursuppfödarne i stern slå sig tillsamman och upptaga denna fråga, samt anlägga en det.iv sak inför Railway Commission, samt anställa en duglig och pålitlig advokat att efterse sina intressen, precis såsom det gjordes i samband med "Live Stock Shippers' contract".

Saken kunde ordnas ungefär på följande sätt: Att hvarje järnvägsbolag beviljas två timmar från den tid kreaturen inkomma i dess bangård till de kunna aflastas vid slakteriet eller annan lastplattform, samt att under inga omständigheter öfver fyra timmar få åtgå för detta arbete; samt att i händelse denna tid öfverskrides bolaget måste betala $1 per timme i väntpängar för hvarje timme som åtgår utöfver två timmar. För att nå detta mål fordras enighet bland kreatursuppfödare, och det är endast genom enighet vi kunna lyckas, ty söndrade måste vi ovillkorligen misslyckas. För att bedrifva denna propaganda måste vi äfven hafva pengar, och jag förklarar mig härmed villig att teckna $25 såsom min andel i kampen mot denna orättvisa mot dem som ägna sig åt kreatursafvel".

Goda vägar.

Det råder en allmän glädje bland landtbefolkningen inom Förenta Staterna öfver den stora seger som vunnits af ifrarne för goda vägar. Den 30 sistlidne april gjordes af regeringen ett anslag af $18,000,000 för förbättrandet af de vägar som användas vid den s. k. "rural free mail"-leveransen, och hvilka vägar uppdelas i tre klasser med respektive anslag af $25, $20 och $15 per mil.

Den som haft tillfälle att genomresa olika delar af vårt land och synnerligast de mellerta staterna har utan tvifvel ofta slagits af förvåning öfver det usla tillstånd i hvilket de allmänna landsvägarna i regeln befinna sig. På vår och höst äro de under långa tider så godt som ofarbara, och det är endast med största svårighet som trafik och kommunikation kunna uppehållas. För en förgängare har det varit snart sagdt omöjligt att kunna taga sig fram genom den fotsdjupa gyttjan och de stackars dragarna hafva nödgats öfveransträngas sina krafter för att öfver de leriga hälsvägarna draga det ofta ganska tunga lasset. Landtbrukarna, som måste begagna sig af dessa vägar, hafva från en början vänjt sig vid detta tillstånd och det stora flertalet har dragit sig för de dryga kostnader som varit förenade med att försätta och hålvägarna draga det ofta ganska fonledningar, fri postbefordring till gårdarna, och interurban-spårvagnarna hafva gjort det möjligt för landtborna att sätta sig i förbindelse med hvarandra och med städerna, hvadan de på orter, där vägarna befinna sig i mer än vanligt uselt tillstånd, så litet som möjligt begagnat sig af dessa. Detta gör att man inte håller vägarna i det skick, som man skulle tvingas att göra ifall inga andra kommunikationsmedel funnos att tillgå.

Dock, om man tänker sig tillbaka i tiden en femton, tjugu år, finner man att landsvägarnas farbarhet i ofantlig grad förbättrats, och om det goda verket, med guvernementets bistånd, fortgår som det börjats, skall det nog inte dröja så värst länge förrän man med bekvämlighet och snabbhet kan färdas fram på vägarna i alla delar af landet, där befolkningens täthet gör det möjligt att hålla dem i farbart skick. Att värdet af goda landsvägar är ofantligt för landet i sin helhet och i synnerhet för landsborna, det är påtagligt, ty underlättandet af kommunikations- och transporteringsmedlen skall göra tillförseln af landtmannaprodukter till städernas marknader större och bättre, och som en följd däraf skola äfvenledes priserna blifva mera resonabla och produkternas beskaffenhet bättre. I synnerhet skall detta blifva fallet på orter där andra kommunikationsmedel saknas eller äro sparsamt fördelade.

SMÅPLOCK FÖR FARMEN.

Den som har majs, finner snart någon, som lånar honom mjöl.

* * *

Välj ut edert utsäde denna vecka — nu! Kom därvid också ihåg, att endast den bästa är god nog!

* * *

Den stadsbo, som tror att farmaren endast behöfver plöja, så och skörda, och därpå insätta penningarna i en bank, har ännu något att lära inom jordbruksbranschen.

* * *

Svin af Berkshirerasen äro i allmänhet lätta att föda. De taga väl vara på fodret och växa fortare än de flesta andra raser. En fördel med svin af denna ras är vidare att de kunna gödas snart sagdt vid hvilken ålder som hälst. Modersaggorna äro i allmänhet lätta att sköta, och få därtill oftast stora kullar af grisar.

* * *

Irland exporterar årligen fjäderfä för fyra mill. dollars och ägg för fjorton mill.

* * *

Vid smörtäflan i Mason City, Ia., förliden vecka, hvarvid samtliga mellanstater voro representerade, eröfrades andra pris af A. J. Anderson, Otisco, Minn., och tredje af Fred Hanson, Lake Crystal, Minn.

* * *

En skicklig farmare måtte mrs Amanda Sandgren i Harrington, Wash., vara. Hon har i år försökt sig på med den s. k. Campbell "dry farming" metod, med resultat att hon på ett stycke af 35 acres erhöll en bröteskörd af 51 bushels per acre.

* * *

Jättemelon. En af de största vattenmeloner, som någonsin producerats i Södern, serverades en dag i förra veckan till 66 stycken järnvägsarbetare, som alla fingo sitt lystmäte. Melonen vägde 140 pounds, och festmåltiden ägde rum i Fort Worth, Texas.

* * *

Att tillverka ett pound smör kostar jämnt 2.66 cents enligt beräkningar, som i dagarna gjorts vid statens mejeri i Albert Lea. Af denna summa är 1.88 cents för drifkraft, arbete och is, 48 för mejeriets underhåll och .31 för ränta på kapitalplaceringen, 2.66 cents per pound plus kostnaden för råvaran skulle allså bli det resonabla priset på smör.

* * *

Värdet af årets skörd. Continental och Commercial Bank i Chicago har i sin beräkning öfver affärsutsikterna uppskattat årets skörd till $9,033,966,000, hvilket är nära ett tusen millioner mer än för 1911. Skörden har icke slagit fel i någon del af landet, ehuru den är mer eller mindre riklig och vissa sädesslag hafva afkastat jämförelsevis litet på sina ställen. I det hela taget är dock skörden ovanligt riklig. Det är därför troligt att vi gå blomstrande affärer till mötes för de nästa tolf månaderna.

KVINNAN och HEMMET.

Visa dina bästa känslor i ord.

Det finns människor som aldrig visa sina bästa, ädlaste känslor, utan försöka stänga dem inne, liksom ansågo det rent af opassande att i det hvardagliga lifvet vara så älskvärd mot sin omgifning som man kunde och borde vara. De kunna kanske tänka mycket vackert och godt om sina medmänniskor och kanske också i någon mån förstå att vi äro i behof af hvarandras deltagande och kärlek, men skulle aldrig med ord vilja visa hvad de känna. Möter dem på deras väg någon, som mist det käraste på jorden, stå de kanske kalla och likgiltiga, då däremot ett enda deltagande eller uppmuntrande ord kunnat åstadkomma ofantligt stor välsignelse.

Tänk på detta, du, som är så njugg på ett uppmuntrande ord, som kanske gör anspråk på andras förståelse, men aldrig själf visar någon sådan. Visa de bästa, vackraste känslor du är mäktig och var ej så rädd för att strö ut litet solsken i ord och handling åt dem, som i ena eller andra afseendet stå på lifvets skuggsida. Gif ett tröstens ord åt den, som lider, ett erkännande, uppmuntrande ord åt den som kanske dag ut och dag in arbetar för att skaffa dig glädje och trefnad. Göm ej på dem, för att i sällskapslifvet strö ut dem i form af smicker åt sådana, som visst icke äro i behof af dem. Gif dem i stället och framför allt åt dina närmaste, dina vänner och dem som behöfva och värdera dem. Mången har genom att handla så, genom ett ord sagdt i rättan tid räddat sin medmänniska från förtviflans, modlöshetens och misströstans djup.

Mrs. H. Von Roden i Lyndon, Ky.

Rekommenderar Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound för ryggvärk, närvositet och hufvudvärk.

Lyndon, Ky. — "Jag har tagit Lydia E. Pinkhams Vegetable Compound för hufvudvärk, nävralgiska smärtor, ryggvärk, närvositet och ett allmänt nedbrutet system, och är fullkomligt befriad från dessa åkommor. Jag rekommenderar edra mediciner åt mina väninnor och gifver er tillstånd att publicera hvad jag skrifver." — Mrs. H. Von Roden, Lyndon, Ky.

Då en kvinna liksom mrs. von Roden är generös nog att skrifva ett sådant bref för publicering, bör hon åtminstone gifvas kredit för ärlig afsikt att hjälpa andra lidande kvinnor, ty vi kunna försäkra er att det ej finns annan orsak för henne att söka offentlighetens ljus.

Canadisk Kvinnas erfarenhet.

Windsor, Ont. — "Efter mitt första barns födelse var jag förfärligt svag, men jag är glad att kunna meddela att jag numera ej har dessa svaghetsanfall och jag känner mig likt en ny kvinna sedan jag tog Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound. Jag är nu frisk och stark och kan utföra mitt eget husarbete. Jag begagnar ingen medicin af något slag. Det var Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound som återställde min hälsa." — Mrs. Robert Fairbairn, 72 Parent Avenue, Windsor, Ontario.

Om ni önskar särskildt råd, så skrif till Lydia E. Pinkham Medicine Co. (förtroligt) Lynn, Mass. Ert bref öppnas, läses och besvaras af en kvinna och hålles hemligt.

Flera fakta om McClary's "SUNSHINE" FURNACE

SOLENS STÄLLFÖRETRÄDARE.

Man har **intet obehag med damm** hos en "Sunshine" — då man **skakar ned** askan **drages dammet upp i damröret**, därefter **direkt** till rökröret där det hör hemma. Betrakta illustrationen och kom ihåg att öppna både "Dust" (dam) och "Direct Draft" (direkt drag) spjällen — de enkla anordningar som göra "Sunshine" **den renaste furnace i hemmet.**

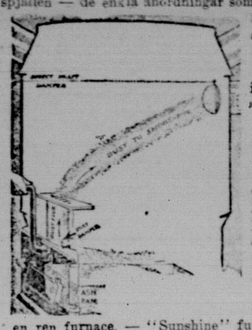

Se de berömda "cup joints" (kopplederna) här — askrummets ram — eldstadens två delar och domen, alla förenade genom vår koppled.

Det finns ett lager af asbestos cement **i hvarje led** — detta förenar alla delar **på ett permanent sätt**, och lämnar likväl rum för metallens svällning och sammandragning.

Det är intet under att denna "Solens företrädare" kallas "Sunshine" furnacen — ty **den sprider den rena varma juniluften genom hela huset.**

Man behöfver inte begagna "overalls" då man sköter om en "Sunshine" furnace — Den har en stor, rymlig askpanna. All aska föres direkt till pannan genom askrännorna. Arbetet utföres på en eller två minuter. Ja, "Sunshine" är **en ren furnace.** — "Sunshine" furnacen bränner både kol, ved och koks. — Baffleplåtarna (en ny McClarys inrättning) ökar afgjordt furnacens värmeförmåga.

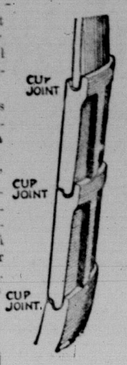

Men — besök McClary agenten i er hemstad. — Om ni ej känner honom så skrif till vår närmaste adress och vi villa med omgående sända er ett introduktionsbref.

LONDON
TORONTO
VANCOUVER
ST. JOHN, N. B.

McClary's

MONTREAL
WINNIPEG
HAMILTON
CALGARY

304

Honung som husmedicin.

En tysk läkare, dr. Pleiderer, lofordar i en medicinsk tidskrift honungens många utmärkta, läkande egenskaper.

Den naturliga, oförfalskade bihonungen, skrifver han, är uppmjukande, lindrigt afförande, lindrande, den är närande, smärtstillande, stärkande för magen och har en stimulerande verkan på lungor och nerver. Vid alla slags sårskador, uppsvällande inflammationer och elakartade varbildningar anses honung som säkraste och bästa botemedel.

I hvarje fall förtjänar honung att anbefallas såsom ett billigt och lättbandterligt medel vid all slags sårbehandling; det användes då i form af honungsdegsbandage. Honung rörd med mjöl till en del är ett af folket allmänt pröfvadt medel mot sårnader och bölder. Honungen bildar härvid ett absolut lufttätt hölje som genom sin klibbighet på samma gång sammanhåller sårkanterna. Det låter lätt aflägsna sig med hjälp af vatten, hvari degen upplöses.

Otvifvelaktigt är honungsbandaget genom sin myrsyrehalt äfven antiseptiskt, i likhet med ättiksyra, borsyra o. s. v. Då honung användes i stället för jodoform eller karbolsyra, är det alls ingen fara för att ett dylikt förband skall ha skadliga efterverkningar. Oförfalskad naturhonung är kort sagdt en i många fall utmärkt husmedicin.

Hur man lyckas.

En köpman utvalde åt sig ibland femtio sökande en kontorspojke och tillfrågad, hvarför han just valde honom, svarade han:

"Ehuru han inga pappersmeriter hade, tog jag honom ändå af många skäl. Han torkade af sina fötter på mattan innan han kom in. Han stängde dörren efter sig, tog af mössan och hälsade höfligt. Han såg mig rätt i ögonen när jag tilltalade honom och gaf korta och rediga svar på alla mina frågor. Jag lade märke till att hans kläder voro väl slitna, men hela och rena, det tydde på att han hade en bra mor. Håret var ordentligt kammadt och när jag lät honom skrifva ett par rader för att pröfva hans stil såg jag att naglarna voro utan sorgkanter. Allt det där betydde långt mer i mina ögon än pappersmeriter. Jag tog honom i min tjänst och har ej ångrat mig en enda dag."

En mor som skänker sina barn hyfsade vanor och självdisciplin, skänker dem ett säkrare kapital än penningar, ett kapital, som i längden gifver ränta på ränta.

KÖKET.

Stufvadt kalfkött. Uppskär kvarlefvorna af kalfsteken i små tärningar. Krydda med peppar, salt, muskot, blomma och lite persilja efter smak. Lägg 1 matsked smör i panna, häll köttet däri och när det fräst tillsätt lite mjölk — 1 kopp mjölk till 2 koppar kött. Då det kommit i kok iröres 2 matskedar mjöl, som först gnidits jämt med 1 matsked smör. Serveras på rostadt bröd.

Halstrad kyckling. Kycklingen urtages och tvättas väl samt torkas med en duk doppad i bett vatten. Därefter klyfves den i två delar längs ryggen, tillplattas och lägges på halster öfver liflig eld. Efter den blifvit väl genomvarm på båda sidor upptages den och lägges på ett fat samt smörjes godt med smör och beströs med peppar och salt efter smak, isynnerhet på insidan, hvarefter den ånyo lägges på halstret tills den är färdig, hvilket tager minst 20 minuter. Serveras varm med lite smält smör, stufvade champignoner eller franska stekta potatis.

Falsk anka. Bortskär benen på förkvarten af en lamkropp. Låt läggbenet sitta och afsåga ena smalbenspipan, så att hufvud och näbb kunna formas så lika ankans som möjligt. Skulderbladet putsas, så att det liknar en stjärt. Köttet saltas och peppras. En fyllning göres af 2 koppar urtagna sviskon, 1½ kopp stötta skorpor och 2 matskedar smör. Köttet fylles nu och formas, stjärtbenet isättes, läggen böjes så att det bildar hufvud. Detta och stjärtbenet öfverbindes med smort papper. En braspanna beströs med mjöl, 3 tunna skifvor salt fläsk lägges på steken och några bitar i pannan. Sedan ankan blifvit väl sydd och öfverbunden rostas den i het ugn omkring 2 timmar och öfveröses därunder hvar femtonde minut med ½ kopp smör smält i en kopp kokande vatten och därefter i sin egen sås.

ALLMÄNNYTTIGA RÅD.

Tennsaker putsas med citronsaft och sand, då de bli spegelblanka. Messing rengöres äfven lätt med citronsaft.

Mot fisklukt på händerna. Sedan händerna tvättats i vatten, gnidas de med en frisk citronskifva och tvättas därefter i vatten med tvål. Ofelbart!

Maskar i blomkrukor kunna utan svårighet fördrifvas på följande sätt: Ett obetydligt skadadt äpple lägges på jorden i krukan, maskarna krypa upp och sätta sig på äpplet, som åter kan läggas tillbaka i krukan, sedan skadedjuren bortskaffats. Råa potatisskifvor utgöra ett bra medel.

Då konserveringstiden nu är för handen, torde följande rön vara af intresse, ty det händer ju rätt ofta att gummiringar bli hårda och sedan lätt spricka för att snart bli alldeles obrukbara. Man blandar då en del ammoniak med två delar ljumt vatten, och sedan ringarna fått ligga däri en halftimme, bli de åter mjuka och användbara.

Medel mot brännsår. Ett utmärkt sådant är Hoffmans droppar, antingen enbart eller blandadt med vatten. Man doppar en linnelapp i vätskan, viker den dubbel en eller ett par gånger och lägger den på brännsåret. Vid lindrigare fall upphör svedan nästan ögonblickligen, men dropparna måste naturligtvis finnas till hands att användas innan blåsor uppstå.

Sätt att bibehålla bröd mjukt. I större hushåll, isynnerhet efter bjudningar, händer det lätt, att uppskuret bröd blir öfver, och en hvar vet hur föga inbjudande sådana torra och skrumpna brödskifvor äro. Men om man lägger ned dem i en skål eller kruka med lock, därpå tager en gammal serviett eller dylikt, vrider af den i kallt vatten och viker den 3 à 4 dubbel lägger den öfver krukan, dock så, att den icke berör brödet, och där ofvanpå locket så är brödet dagen därpå alldeles som nyskuret. På samma sätt kan man också hålla kakor färska och välsmakande.

Bokstaflig lydnad.

Herrn (till sin tjänare):

— Dick, gå till bangården och se efter, när sista tåget går.

(Efter två timmar återvänder Dick, drypande af svett.)

Herrn:

— Hvar i Guds namn har du varit så länge?

Dick:

— Jag fick vänta länge, men just nu gick det.

Har ni plånboken full?

EDER farm är den plånbok, från hvilken ni tager medlen för lifvets födo- vändighets- och lyxartiklar. Hvilka mått och steg har ni tagit för att hålla er plånbok full — att tillförsäkra er ständig tillgång på föda, kläder, värme, ljus, skydd och jordiska ägodelar?

Ingen plånbok kan tåla ständig uttömning — ingen jord kan oafbrutet frembringa skördar hvarje år — utan att hafva tillräcklig inkomst. Plånboken måste förses med pängar och jorden med plantföda. Det är mycket lättare och betydligt billigare att bibehålla jordens bördighet än att återställa densamma sedan jorden en gång blifvit utmärglad. Var förståndig — börja rätt nu att troget begagna en

I C Gödnings Spridare Corn King eller Cloverleaf

Begagna eder I H C spridare att distribuera er stallspillning och genomdränkta strömalm medan den ännu är färsk. Sprid den i tunna lager, så att plantfödan i gödningen hastigt och grundligt blir lämplig att absorberas af de växande planterna. Sprid hastigt rutnande halm för att öka jordens förmåga att bibehålla fuktigheten.

Om ni vill hafva er spridning väl utförd, bör ni göra det med en I H C gödnings spridare. Ni kan få den kvantitet gödning, som ni sprider med en vanlig grep att göra dubbel nytta om den sprides riktigt med en I H C spridare, ty jorden blir mera jämnt gödd. Drifmekanismen hos en I H C spridare är stark och omsorgsfulli skyddad. Matarebrädan, både den ändlösa och den returnerande, går på stora ruller. Matarevärktygen är ofelbar. Gödningen sprides jämnt, tunnt eller tjockt, eftersom man vill hafva den; och den spridda kvantiteten varierar aldrig med mindre man ställer om matarevärktygen.

Besök I H C lokalagenten och låt honom visa er den spridare som bäst lämpar sig för edra behof. Få en katalog och fullständiga upplysningar af honom, eller skrif till närmaste filial.

CANADIAN BRANCH HOUSES

International Harvester Company of America
(Incorporated)

At Brandon, Calgary, Edmonton, Hamilton, Lethbridge, London, Montreal, North Battleford, Ottawa, Quebec, Regina, Saskatoon, St. John, Weyburn, Winnipeg, Yorkton.

I H C UPPLYSNINGSBYRÅ. Byrån lämnar alla upplysningar för farmen. Därigenom får ni lära de modernaste metoderna. Och er erfarenhet kan i sin tur bli andra till hjälp. Sänd edra frågor till I H C Upplysningsbyrå.